

عنوان مقاله:

محدودیت های غیرقیمتی در قراردادهای پروانه بهره برداری از منظر حقوق رقابت (مطالعه تطبیقی در حقوق ایران، اتحادیه اروپا و ایالات متحده آمریکا)

محل انتشار:

دوفصلنامه دانشنامه حقوق اقتصادی، دوره 22، شماره 8 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

رضا معبودی نیشابوری - استادیار گروه حقوق دانشگاه فردوسی مشهد

سیما طوفانی اصل - دانش آموخته کارشناسی ارشد حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اسلامی مشهد

خلاصه مقاله:

قراردادهای لیسانس یکی از انواع قراردادهای انتقال فناوری محسوب می شوند که بر مبنای آن ها صاحب پروانه اختراع یا فناوری به عنوان اعطاکنده پروانه بهره برداری به گیرنده آن مجوز استفاده از پروانه خود را در مدت زمان و قلمرو معین اعطا می کند. با توجه به حقوق انحصاری که اعطاکنده پروانه بهره برداری در باره پروانه اختراع خود دارد، می تواند محدودیت هایی را بر گیرنده پروانه بهره برداری تحمیل کند که ممکن است مبتنی بر قیمت باشد و یا نباشد. انحصار مزبور با توجه به اهداف حقوق رقابت از جمله تام ین رفاه مصرف کنندگان و یا ممانعت از انحصارطلبی در رقابت ممکن است چالشی را بین حقوق انحصاری اعطاکنده پروانه بهره برداری و حقوق رقابت ایجاد کند؛ بنابراین آنچه در این مقاله مورد بحث قرار گرفته، این است که آیا حقوق رقابت به تمام محدودیت های غیرقیمتی در قراردادهای پروانه بهره برداری از یکمنظر نگاه می کند و آن ها را مخل رقابت تشخیص خواهد داد و یا برخی را نه تنها مانع رقابت ندانسته بلکه دارای فواید رقابتی تلقی می کند. برای پاسخ به سوالات مزبور، مقاله پیش رو، به بررسی سه نظام حقوقی ایران، اتحادیه اروپا و ایالات متحده آمریکا به طور تطبیقی پرداخته است. مطالعه تطبیقی مزبور، نشان می دهد که مقررات ایران در این زمینه نیازمند به تغییرات و اصلاحاتی است تا بتواند موازنه متعادل تری بین حقوق رقابت و حقوق انتقال فناوری ایجاد نماید

کلمات کلیدی:

قرارداد پروانه بهره برداری، پروانه اختراع، حقوق رقابت، موقعیت مسلط، حقوق مالکیت فکری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/629283>

